

[Aksel Larsen.]

at denne vor — skal vi kalde det fredssommelige — optræden må blive påskønet på rette sted. Men til gengæld må man erkende, at jeg som ordfører for et parti, der har været holdt udenfor forhandlingerne og ikke har været orienteret, må have lov til at bruge noget mere tid, end i hvert fald hver enkelt af de foregående ærede ordførere følte trang til at bruge. Det er jo i særdeleshed bemærkelsesværdigt, at ordførerne for de partier, der har sluttet forliget eller er hovedpartnere i forliget — for grænserne mellem forligspartier og ikke-forligspartier er jo flydende —, ganske øjensynligt følte trang til at fatte sig så kort som muligt, og at recepten for behandlingen af disse skatte-love egentlig helst skulle være den, at man skal gå stille, tale sagte og ikke vække de muligvis sovende, sådan at befolkningen først kommer til erkendelse af, hvad der er sket, når det er sket.

Jeg har med interesse hørt det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Ullerup) som ordfører for det konservative folkeparti udtrykke et varmt og inderligt ønske om, at hele befolkningen kunne overvære forhandlingerne i udvalget. Jeg har jo i min tid haft lejlighed til at deltage i en del udvalgsforhandlinger her i tinget, og jeg kunne også udtrykke et sådant dybt og varmfølt ønske om, at hele befolkningen havde lejlighed til at overvære disse udvalgsforhandlinger, for jeg kunne ønske, at befolkningen vidste, hvordan det virkelig går til, når der lovgives om vigtige spørgsmål herinde, og disse vigtige spørgsmål finder deres afgørelse i et udvalg. Men det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Ullerup) kan sagtens udtrykke ønsket; han ved, at det ikke bliver opfyldt. Hvis det ærede medlem virkelig havde et sådant ønske, kunne han i hvert fald have sørget for, at den lille del af folket, som består af de 7 kommunistiske medlemmer af dette ting, på en eller anden måde var kommet til at overvære udvalgsforhandlingerne eventuelt ved en repræsentant; men det skal det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Ullerup) og de øvrige forligspartier meget have sig frabedt, og når det er tilfældet, synes jeg, man skal lade være med at forsøge at sætte en demokratisk fjer i hatten ved at sige, at man så forfærdelig gerne ville have hele folket som tilhører ved udvalgsforhandlingerne.

Jeg behøver nok ikke at bruge mange ord for at forklare, hvorfor og i hvor høj grad mit parti er modstander af de fire

indirekte skattelove, der her behandles. Vi er det i almindelighed, fordi vi er modstandere af beskatning af den arbejdende befolknings almindelige forbrugsartikler, men vi er det desforuden, fordi de skatteemner, man nu har fundet, forekommer at være så udemokratisk valgt, som det ontrent overhovedet har været muligt. Når jeg gennemser de fire lovforslag, er det meget svært at finde en vare eller et produkt, som ville finde nåde for kommunisternes øjne som skatteobjekt. Man beskatter eller forhøjer skatterne på tobak, spirituosa, øl, papir, krydderier, te, kaffe, tæpper, radioapparater, lædervarer, lamper, tændstikker, telefon, rejsevaluta, motorkøretøjer o. s. v.; o. s. v., og det forekommer mig, at det allermeste af dette er noget, som vil ramme dem med de mindre indtægter hårdest, bortset fra at det vil medføre en ny statsorganiseret prisstigningsbølge, der igen rammer den arbejdende befolkning særlig ondartet.

Jeg skal ikke gå i detaljer vedrørende indholdet af disse skattelovsforslag. Jeg skal ikke gøre det, dels fordi det er mig umuligt efter den korte forberedelsestid, jeg har haft, men jeg skal heller ikke gøre det af den grund, at der vel kan blive lejlighed til det ved anden behandling, hvor jeg går ud fra, at disse lovforslag vil foreligge i en noget revideret affattelse; ellers skulle jeg da fuldstændig have misforstået de taler, der hidtil er holdt.

Jeg vil kun sige, at jeg synes, det er dobbelt utiltalende, at man camouflerer skatternes virkelige højde på den måde det sker, hvad angår radioapparater eller lignende varer, og hvad angår lædervarer. Nogle af disse varer, står der, skal belægges med en omsætningsafgift på 20 pct., for andre er foreslået en omsætningsafgift på 15 pct. Hvis man ser nøje efter, viser det sig imidlertid, at disse 20 henholdsvis 15 pct. skal være indregnet i udsalgsprisen, og det vil i virkeligheden sige, at beskatningen på radioapparater ikke er 20 pct., men 25 pct., og at beskatningen på lædervarer ikke er 15 pct., men 18 pct. Jeg kan ikke finde nogen anden grund til, at man har lavet det på den måde, end den, at man vil undgå, at der ved prisskiltning for de pågældende varer i den kommende tid skal komme til at stå: pris så og så meget, skat så og så meget. Men hvis det er det, der er begrundelsen for, at man har affattet bestemmelsen sådan, gør det os kun så meget mere til modstandere af den.

Vi er endvidere modstandere af provenuets anvendelse. Stort set skal provenuet af